

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI
BARTOLOMEJ

ROČNÍK XI

ČÍSLO 5

MÁJ 2003

Biblická nedela - Desať rokov Piaristickej ZŠ
Veriaci novinári jubilujú - Svätá omša - Litánie loreťánske

FARSKÁ KRONIKA OD 11. 3. 2002 DO 10. 4. 2003

Do farského spoločenstva sme sviatosťou krstu prijali

Farnosť PD - Mesto:

Richard Haviar
Ľuboš Perniš
Karin Mlaková
Jozef Vážan
Dominika Repková
Monika Zelenáková

Barbora Bieleková

Valér Junas

Matúš Kováč

Tomáš Štefanek

Farnosť PD - Zapotôčky:

Viktória Mária Krábinská

Blahoželáme k prijatiu sviatosti manželstva**Farnosť PD - Mesto:**

Jozef Balej – Jana Žilová
Dušan Šimko – Marcela Nemčeková

S kresťanskou nádejou na stretnutie vo večnosti sme sa rozlúčili so zomrelými:

Pavel Fabriš 49 r.
Rudolf Bartoš 72 r.
Rozália Hlinková 91 r.
Alžbeta Blehová 89 r.
Mária Melušová 96 r.
Gabriela Gocmanová 77 r.

Jozef Lamprecht 71 r.
Ľudovít Rozemberg 71 r.
Margita Kavuličová 78 r.
Milan Ďuriš 70 r.
Terézia Timková 56 r.
Milan Maňo 57 r.

*Odpočinitie večné daj
dušiam, Pane ...*

V mesiaci máji si spomíname na našu drahú mamičku

Máriu Vavrovú z Ľuborče,

*ktorá nás predišla do nebeskej slávy. Je tomu už 25 rokov, no v našich srdciach
žije stále a patria jej naše modlitby. Pane, tak pokorne Ťa milovala,
v otcovi i v nás priehršťa lásky zanechala.*

Spomína A.G.Vavrová so súrodencami.

Pane, ty si správca našich životných chodníčkov. Všetky končia u Teba a ten,
ktorý patril **Petrovi Melicherčíkovi** z Prievidze, nášmu drahému manželovi, ockovi,
svokrovi a starému ockovi, si ukončil pred rokmi v máji.

Prijmi naše modlitby za neho a vynahraď mu svojou láskou všetko,
čo sme mu my už nestihli dať.

O to Ťa, Bože, prosí manželka Kristína so synmi Petrom, Jánom, Pavlom
a ich rodinami.

BIBLICKÁ NEDEĽA

3. veľkonočná - 4. mája 2003

V októbri 2002 sme si pripomenuli 40. výročie od začiatku Druhého vatikánskeho koncilu, čo bola pre nás veľmi dôležitá udalosť. Konciloví otcovia vo vieroučnej konštitúcii O Božom zjavení zdôraznili, že Sväté písmo má byť „dušou posvätnéj teológie“ (DV 24) a vyjadrili želanie, aby sa Sväté písmo stalo „veriacim čo najprístupnejšie“ (DV 22). Odvtedy sa vo svete urobilo mnoho pre popularizáciu Svätého písma s cieľom aby sa Písmo naozaj čítalo a predovšetkým aby mu mohli všetci kresťania čím lepšie porozumieť. Roku 1969 bola založená Katolícka biblická federácia, roku 1993 bolo na Slovensku založené Katolícke biblické dielo, ktoré má svoje sídlo vo Svite a už 10 rokov sa usiluje o napomáhanie biblickej pastoračie a biblického apoštolátu. Najvýraznejším projektom v posledných rokoch je preklad a vydávanie časopisu *Sväté písmo pre každého* a iné projekty.

Na Slovensku okrem Katolíckeho biblického diela účinkujú aj iné organizácie, ktoré pracujú na ekumenickom základe: je to Slovenská biblická spoločnosť so sídlom v Banskej Bystrici a slovenská pobočka Medzinárodnej biblickej spoločnosti so sídlom v Bratislave.

Predstavitelia týchto troch organizácií sa v septembri 2002 dohodli, že 3. veľkonočnú nedeľu budú každý rok sláviť ako „biblickú nedeľu“. Veriacich na Slovensku chuť povzbudiť k výraznejšej pozornosti voči Knihe kníh, ktorá obsahuje Božie zjavenie, aby sme sa pozornosťou voči Svätému písmu viac zblížili s Božím Slovom, ktoré nás chce osloviť a obohatiť na našej ceste životom.

Tento projekt vzala na vedomie aj Konferencia biskupov Slovenska a rozhodla, že projekt sa môže uskutočňovať „po porade s každým príslušným ordinárom na diecéznej úrovni“ (č. 597/02 – SKBS zo dňa 28. novembra 2002).

Biblicky „poznať“ znamená mať s poznaným konkrétnu skúsenosť. Poznať niekoho znamená nadviazať s ním osobné vzťahy. A Písmo nám to umožňuje! Tu sa možno stretnúť s Ježišom Kristom v medziosobnom spoločenstve, ktoré nás môže veľmi obohatiť. O toto medziosobné spoločenstvo nám v tomto projekte biblickej nedele ide.

Dôvodom toho, že biblickou nedeľou bude 3. veľkonočná nedeľa, je to, že v evanjeliových textoch budeme počuť slová z Lukášovho evanjelia: Ježiš „*im otvoril myseľ, aby porozumeli Písmu*“ (Lk 24,45). Inokedy na tú istú nedeľu budeme čítať o tom, ako Ježiš zrneným emauzským učeníkom „*cestou rozprával a vysvetľoval im Písma...*“ a učeníkom „*horelo srdce*“ (porov. Lk 24,32).

Komentáre k nedeľným čítaniam na 3. veľkonočnú nedeľu - cyklus B

1. čítanie: Sk 3,13-15.17-19

Text dnešného prvého čítania približuje situáciu po zázraku uzdravenia chromého človeka. Tento človek bol uzdravený prostredníctvom Petra a Jána keď vystupovali o tretej hodine do chrámu na modlitby. Zázrak je nám známy podľa Petrových slov: „*Striebro a zlato nemám, ale čo mám, to ti dám: V mene Ježiša Nazaretského vstaň a chod!*“ (3,6). Tento zá-

zrak vyvolal obrovský záujem. Najväčším šíriteľom tejto správy bol sám uzdravený. Všetkých naplnil úžas. Keď Peter potom komentuje túto udalosť, výsledok pripisuje nie sebe a Jánovi, ale živému Bohu.

V tomto Petrovom komentári sa stretávame s najstaršou formuláciou veľkonočného posolstva a v nej je cítiť silný vplyv Starého zákona. Prví kresťania skutočne vyslovovali veľkonočnú zvesť pomocou starozákonných typov: *Boh Abraháma, Boh Izáka a Boh Jakuba a Boh našich otcov...* (3,13). Podobne je to aj s výrazmi „*svojho Služobníka, Svätého, Spravodlivého...*“ (3,13-14). Potom ešte zdôrazňuje vieru v meno Ježiša Krista (3,16) a celkom na záver vyzýva k obráteniu a pokániu (3,17-19).

Peter nekarhá, ale evanjelizuje. Nevynáša sudy, ale upozorňuje na Božiu milosť. Poukazuje na zmluvu, ktorú uzavrel Boh s Abrahámom, s otcom veriacich. Peter poukazuje na to, že nehovorí o „novom“ Bohu, nehovorí o novom náboženstve, ale o tom, ktorého Židia vlastne očakávali. Aj preto používa tieto starozákonné kategórie, aby sa jeho súčasníci rozpaľovali na svoje mesiášske očakávania. V myšliach svojich poslucháčov vyvoláva udalosť zjavenia sa Boha Mojžišovi v horiacom kre (Ex 3,6nn) a texty z proroka Izaiáša (4 známe piesne o Pánovom služobníkovi). Očakáva, že jeho poslucháči pritom budú reagovať podobne ako Mojžiš, ktorý si dojatý vyzúva obuv a zakrýva tvár... (porov. Ex 3,4-6).

2. čítanie: 1Jn 2,1-5a

Dnešný úryvok je z 2. kapitoly Jánovho listu. Jeho autor po nádhernom slávnostnom prológu o Bohu ako svetle života, v ktorom niet nijakej tmy (porov.

1,1.5), dáva do pozornosti Božie prikázania. Predstavuje pritom pozoruhodnú tézu: zachovávanie Božích prikázaní je kritériom poznania Boha: Ten, kto zachováva Božie prikázania a Božie slovo, ten naozaj môže povedať, že pozná Boha. Ten, kto nezachováva Božie prikázania, ten nemôže povedať, že pozná Boha. Ján tu používa slovo „poznať“ v novom zmysle: nejde tu iba o teoretické poznanie, ako poznáme ľudí, veci, miesta, javy... Ide o hlbšie poznanie. Je to poznanie v biblickom zmysle, to znamená „existenciálny vzťah. Poznať niečo značí mať o tom konkrétnu skúsenosť; tak pozná človek bolesť, hriech, vojnu, pokoj, dobro a zlo... Je to reálna angažovanosť a jej odrazy siahajú hlboko. Poznať niekoho znamená nadviazať s ním osobné vzťahy... Boha pozná ten, kto vstúpi s ním do jeho Zmluvy a keď sa nechá viesť do jeho dôvernosti.“ (X. Léon-Dufour, *Slovník biblickej teológie*, Zagreb 1990, s. 951). Až takýto vzťah k Bohu cez osobnú zaangažovanosť nám umožňuje nadviazať osobné spoločenstvo s Bohom, ktorý je láska, svetlo, život... a v našom vnútri je vtedy prítomná pravda, o ktorej hovorí dnešné druhé čítanie.

Evanjelium: Lk 24,35-48

Lukášove texty – tretie evanjelium a Skutky apoštolov – sa vyznačujú neobyčajnou živosťou a teologickou hĺbkou. Ich autora, evanjelistu Lukáša, zvykneme nazývať „evanjelistom Božieho milosrdenstva“, „evanjelistom misii“, „evanjelistom Ducha Svätého“, „evanjelistom chudobných“ a pod. Dnes by sme ho mohli nazvať aj „evanjelistom porozumenia Písma“. Opisuje totiž správy o veľkonočných zjaveniach Pána Ježiša prvým svedkom

vzkriesenia. Vo „veľkonočnej kapitole“ (Lk 24) svojho evanjelia podáva najskôr stručnú správu o vzkriesení a o zjavení sa Pána trom ženám (24,1-12), potom emauzským učeníkom (24,13-35) a nakoniec apoštolom (24,36-49).

Čo to znamená *otvoriť myseľ, aby človek porozumel Písmu*?

Židia mali vo svojom duchovnom dedičstve posvätné texty, podľa ktorých si usporiadali svoj náboženský život. Boli to Mojžišove knihy, Proroci a Žalmy. Výrazom „Žalmy“ označovali niekedy aj všetky múdroslovné knihy Starého zákona. Keď sa Ježiš zjavil učeníkom, po krátkom predstavení upriamil ich pozornosť na tieto tri bloky Písma, teda na celé Písmo a na všetko, čo sa naň vzťahovalo. Potom im otvoril myseľ, čiže spôsobil, že apoštoli porozumeli vnútornému súvisu biblických textov. Celé Písmo sa vlastne stretáva so svojimi predpovedami pri Ježišovi Kristovi. On je zmyslom všetkých biblických textov, on je jednotiacim prvkom všetkých predpovedí a prisľúbení. Teda všetko smeruje ku Kristovi, k jeho smrti a k jeho zmŕtvychvstaniu!!! Lukáš v tom úryvku neopisuje

apoštolov, čo prežívali, ale apoštoli vtedy iste pochopili túto jednotiacu myšlienku celých dejín spásy. Vtedy sa vyriešil aj ich osobný život, lebo spoznali jeho zmysel. Je to podobná situácia ako u emauzských učeníkov, ktorí najskôr konštatovali zronení: „*A my sme dúfali, že on vykúpi Izrael...*“ (24,21), ale keď im Ježiš začal vysvetľovať Písma, vtedy im „*horelo srdce*“ (24,32) a keď ho pri lámaní chleba spoznali celkom, vtedy sa stávajú jeho svedkami a napriek tomu, že je noc, vstávajú a idú do Jeruzalema oznámiť to ostatným...

Teda porozumenie Písmu znamená toľko, že človek spozná vnútornú logiku Písma a v Písme objaví obsahy, ktoré sa mu zrazu stanú blízke. Apoštoli spoznali, že nie sú obeťou propagandy zo strany žien, ale že Vzkriesený Pán je živá skutočnosť, nie „fantazma“, nie je výtvorom mysle alebo hrou davovej sugescie. Prežívajme aj my celý náš duchovný a liturgický život v nasmerovaní na Ježiša Krista, ktorý dáva zmysel dejinám ľudstva aj nášho života.

Podľa materiálov KBD
upravil Ján Bednár, dekan

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY NA MÁJ

Všeobecný: Aby deti, ktoré sa nachádzajú v ťažkostiach, a tí, ktorí sa venujú ich opatere, našli v Márii, Matke života, stálu podporu a pomoc.

Misijný: Aby v miestnych cirkvách Ázie Duch Svätý znova zapálil horlivosť za evangelizáciu celého kontinentu.

DNES NA SLOVICKO SO ZAMESTNANCAMI JUBILUJÚCEJ PIARISTICKEJ ZÁKLADNEJ ŠKOLY V PRIEVIDZI

Piaristická základná škola v Prievidzi slávi tento rok desať rokov svojej úspešnej existencie. Jej začiatky boli položené kdesi na detských stretnutiach „Deti deťom“, ktoré viedol Páter Ján Lichtner, ShP., kde sa sformovalo prvé spoločenstvo rodičov a detí, komunikujúcich na „jednej vlnovej dĺžke“. Prešla rôznymi vývojovými etapami, ktoré ovplyvnili pátri piaristi, veľa pedagógov a nadšených rodičov.

Na prežité obdobie a budúce plány sme sa opýtali niektorých členov tejto veľkej piaristickej rodiny.

Pani riaditeľka Mgr. Vilma Dušičková

(riaditeľka), aké boli vaše začiatky a ako cítite vo svojom srdci prežitých desať rokov v tejto škole?

Tu v škole som začala vyučovať prváčikov a keďže som mala dvadsaťtri rokov praxe, popri zakladaní školy som zastávala miesto vedúcej metodického združenia. Boli to náročné a zodpovedné, ale pre mňa najkrajšie roky. Keď sa po „nežnej revolúcii“ uvoľnilo napätie v náboženskej otázke, mala som veľa energie, elánu, radosti, lásky a hlavne chuti ďalej pracovať s deťmi. Túžila som sa im odovzdávať aj s mojou vierou v Boha, dovtedy často skryvanou. Práve v tejto škole, pod vedením piaristov, hlavne Pátra Jána Lichtnera SchP., riaditeľa školy, som plným dychom, celým srdcom prijímala a obohacovala si dar viery. Najťažším obdobím bol odchod Pátra Lichtnera a úloha splniť jeho žiadosť, aby som prevzala po ňom funkciu riaditeľa školy. Dnes si myslím, že je to malý zázrak, že som to s Božou pomocou

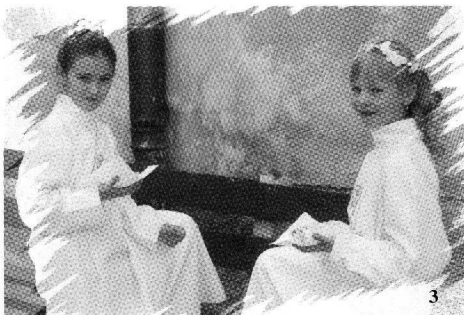
zvládla.

Naša škola je naozaj náš dom. Som veľmi rada, že naplno žije. Vďaka rodičom, ktorí obetavo pomáhajú škole a želajú si vychovávať deti v kresťanskom duchu. Teším sa z tvorivosti, obetavosti a lásky našich učiteľov a vychovávateľov, ktorí nechávajú svoje srdce a dušu pre deti aj na úkor svojho osobného voľna. Všetkým patrí veľká vďaka. Modlím sa, aby ich Pán odmenil najvzácnejším darom - Božou milosťou.

Pani Alžbeta Chovancová (vychovávateľka), akú zmenu vo vašom živote prinieslo pôsobenie v piaristickej ZŠ?

U mňa a mojej rodiny citeľnú. Oveľa intenzívnejšie prežívame duchovný život, ktorý má veľký vplyv i na naše spolužitie v rodine. Našla som tu dôveru a vlastne samu seba. Hlavne možnosť realizovať sa, hľadať pokoj, tvorivú aktivitu. Objavila som tu dobrých ľudí, otvorenú a jasnú reč, vieru, radosť a pocit šťastia.

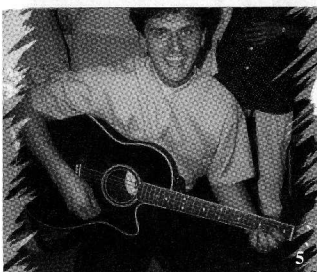

Proste ma život v tejto komunite baví, naplňa a vďaka nemu rastiem aj ako človek, aj ako osobnosť i pedagóg. Obdivujem hlbokú, pokornú, zároveň silnú vieru u mnohých ľudí v škole a hlavne u jej riaditeľky. Cítim spolupatričnosť, ochotu pomôcť, podporu a viem, že tu sú ľudia, na ktorých sa môžem obrátiť.

Pani Marta Oršulová (vychovávateľka), pociťujete zmenu vo vašom živote počas pôsobenia na tejto škole?

Obrovskú. Keď som v r. 1995 nastupovala do tejto školy ako učiteľka, tešila som sa, ale i bála. Bola to prvá a zatiaľ jediná cirkevná škola v okrese Prievidza. Bola som vychovávateľkou na štyroch štátnych školách, v ktorých sa mi pracovalo dobre, ale stále mi niečo chýbalo. Už viem, čo to bolo - Božia láska v ľuďoch, ktorá sa šíri roky v tejto škole. Motto Pátra Jána Lichtnera - „Naša škola je náš dom“ ma očarilo ako prvé. Naplňa sa stále ďalej hlavne vďaka pani riaditeľke Dušičkovej, ktorá ho obohatila

o slová: „oáza pokoja“. Je ochotná s úsmevom kedykoľvek poradiť a zapálené nadchnúť k

väčšej aktivite. Pre nás mnohých je zamestnanie koníčkom a to je obrovská výhra v našom krátkom pozemskom živote. Tento rok som vychovávateľkou tretiačikov, s ktorými rada chodím do našej kaplnky, ale i sama poďakovať Pánu Bohu, velebiť ho za všetky dobrodenia a poradiť sa s ním o svojich starostiach.

Páter Vojtech Dávid, ShP., aký blízky je vám citát: „Nechajte deti prichádzať ku mne.“ Lk 18,16

Prežívam to s deťmi a nielen preto, že som vzrastom malý. Hlboko a tajomne sa ma dotýka maličkosť čoby dieťaťa a za ňou je veľká pokora Jozefa Kalazanského.

Hovorí sa, že deti učia rodičov. Môžete to bližšie vysvetliť?

Áno,

stretávam sa

s rodičmi, ktorí sa vyjadrujú, že deti sú ich cestou k Pánovi a poznajú pravdu o Bohu

viac, než oni. Sme poznačení dobou, totalitou. Ježiš to nie je vymyslená cesta. Je to skutočná cesta a deti svojou maličkosťou, svojim malým úprimným srdcom objímajú rodičov ako chápadlom – až fyzicky a privádzajú ich na cestu k Ježišovi.

Páter Pavol Kollár, ShP. (rektor kolégia), ako by ste konkretizovali „maličkých“ zo slov Pána Ježiša?

V každom povolání je nutné byť pokorným. Ak máme niečo vykonať, musíme

si uvedomiť svoje schopnosti, ľudskú obmedzenosť, aj odbornosť. Tí maličkí, to má byť každý jeden z nás. Hlavne si treba pestovať ducha pokory. Tiež byť trpezlivým k svojim žiakom, dokázať sa k nim znížiť a uvedomiť si, že sme boli kedysi úplne rovnakí ako oni.

Ako by ste zhodnotili dnešnú mláď?

Každú generáciu, a hlavne mláď, považujem za dobrých a pokiaľ ich niekto pokazí, sme to zas len my, dospelí. Aj osobným príkladom, ani si to neuvedomujeme, oni

to však vnímajú a kriticky pozorujú, čo sa okolo deje a podľa toho si vytvárajú modely. Mladý človek vidí dobrý príklad, povie si: „Čo keby som to skúsil takto...?“ To znamená, že my môžeme byť tými, cez ktorých Boh

rozsieva semienko povolania.

Budú pôsobiť sestry piaristky na Slovensku a plánujete založiť spoločenstvo Pauly Montal u vás na škole?

Foto autor M.M.:

1 - Mgr. Vilma Dušičková, riaditeľka školy

4 - Páter Vojtech Dávid pri obrade umývania nôh

Foto archív školy:

2 - krsty: dp. Dekan Bednár, P. Lichtner a P. Orlický

3 - prvé I. sväté prijímanie

5 - P. Ján Hríb pri stretnutí „Deti deťom“

6 - P. Orlický, P. Kollár, P. Lichtner

7 - začiatky basketbalového krúžku

8 - zápis nových prváčikov

Táto idea je vzhľadom na pomerne dlhú existenciu našej rehole možná. Piaristi v určitých oblastiach vyvíjali činnosť iba pre mužskú mláď. Rovnako sa pociťovala potreba podchytiť dievčenskú mláď. Bola to charizmatická osobnosť, teraz už sv. Paula Montal, ktorá sa inšpirovala príkladom sv. Jozefa Kalazanského a založila dievčenské rehole. Keď si budeme plniť svoju piaristickú charizmu, budú sa zaujímať aj u nás dievčatá o tento smer. Určite budeme v krátkej budúcnosti premýšľať o spoločenstve Pauly Montal. Vzdelávanie človeka je aktuálna vec v každej dobe nielen u chlapcov, ale i dievčat. Dievčatá sú zvlášť citlivé na mnohé veci, ktoré nás mužov hneď neoslovia.

Spracovala Mária Melicherčíková

Pomoc mladým k zodpovednému rodičovstvu

MUDr. Emílii Medlíkovej udelili zástupcovia Centra Billingsovej ovulačnej metódy na Slovensku Certifikát na vyučovanie Billingsovej ovulačnej metódy a menovali ju vedúcou a štatutárnou zástupkyňou Poradne pre zodpovedné rodičovstvo v Prievidzi. Dokumenty schválili 25.3. 2003 MUDr. Lauková, MUDr. Horváth a banskobystrický diecézny biskup Mons. Rudolf Baláž.

Organizačné centrum Billingsovej ovulačnej metódy na Slovensku zakladá na úrovni dekanátu poradne pre zodpovedné rodičovstvo, ktoré sú súčasťou diecéznych pastoračných centier pre rodinu. Vyučuje sa v nich Billingsova ovulačná metóda, ktorá bola po desaťročnom skúmaní predložená v roku 1963 Svetovej zdravotníckej organizácii a od vtedy sa úspešne rozvíja na celom svete. Je vhodná aj pre všetky manželské páry bez rozdielu úrovne vzdelania, sociálneho zabezpečenia alebo náboženského presvedčenia.

Metóda spočíva v rozhodovaní sa manželov pre počatie nového života na základe prirodzených znakov plodnosti ženy. Vyjadruje úctu k biologickým procesom ľudského rozmnožovania sa, vážnosť pred touto tvorivou silou, danou od Boha. Podporuje sebaúctu, vernosť manželov a ich vzájomnú lásku.

Je to metóda úplne odlišná od antikoncepcie, ktorá zaťažuje svedomie, poškodzuje zdravie. Dokonca v prípade table-

tiel, či vnútromaternicového telieska (DANA) zabíja už vzniknutý nový ľudský život, hoci iba niekoľko hodínový. Poradenstvo je poskytované bezplatne všetkým a diskretné s kresťanskou zodpovednosťou, ktoré budú poskytovať katolícki lekári a laici.

V prípade záujmu získať akékoľvek ďalšie informácie s dôverou sa obráťte na **Rím.kat. farský úrad, Mariánska 4, 971 01 Prievidza, t. č. 046 / 542 28 01, alebo priamo na vedúcu a štatutárnou zástupkyňu Poradne pre zodpovedné rodičovstvo, Prievidza - MUDr. Emíliu Medlíkovú, mobil 0903 42 42 11 a tiež na p. Máriu Melicherčíkovú, predajňa LÚČ, t. č. 0903 60 78 83.**

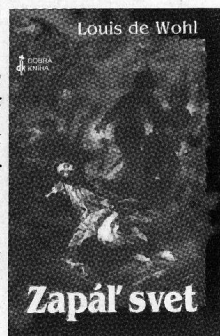
Poradňa bude podľa potreby otvorená v priestoroch Pastoračného domu Matky Františky (TRNKA) na Nám. Slobody 19 v Prievidzi po osobnom alebo telefonickom kontakte.

Mgr. Ján Bednár, dekan,
MUDr. Emília Medlíková

Zapál' svet

Omša pokračovala a blížilo sa pozdvihovanie. Páter Campo začal rozmýšľať, či si má klaknúť na zem, na ktorej malomocné nohy zanechali toľko nákazlivých stôp. Ale keď páter František pozdvihol bielu hostiu k nebu a všetko sa sklonilo, aj páter Campo pokorne padol na kolená. A keď prišiel čas svätého prijímania, odrazu pocítil, že prišla rozhodujúca chvíľa jeho života. Prinútil sa vstať a podísť k oltáru, hoci nohy sa mu začali podlamovať. Prišiel až k malomocným...

Úryvok zo strhujúceho životopisu sv. Františka Xaverského

ZO ŽIVOTA SVÄTÝCH

SV. FILIP NERI

* 21.6. 1515 † 16.5.1595 v Ríme

Patrón: humoristov, proti neplodnosti žien, proti chorobám končatín, proti zemetraseniu.

V Ríme ho nazývali „Pippo buono“ - dobrý Filip. Založil prvé oratórium, kde podporoval duchovné spevy a modlitby. Tam boli počiatky vzniku kongregácie Oratórium svätého Filipa Neri. Spolu so svojím spovedníkom založili v roku 1548 spoločenstvo kňazov, ktorí sa starali o rímskych pustovníkov a uzdravujúcich sa chorých. Za kňaza bol vysvätený v roku 1551. Stal sa poradcom pápežov a kardinálov. K jeho najbližším priateľom patrili Karol Boromejský a František Saleský. Kardinálsku hodnosť vytrvalo odmietal. Bol zvláštnym priateľom rímskych detí. Vyhľadával zatvrdi-

a láskavosťou priťahoval všetkých ľudí. Z jeho života je známy aj tento príbeh:

Raz prišiel k Filipovi mladík Francesco Zazarro zo vznešeného a bohatého rodu a s radosťou mu rozprával, že rodičia mu dovolili študovať právo, preto sa pousiluje, aby si dobre osvojil právnické vedy. „A čo potom?“ opýtal sa Filip. „Dostanem doktorský diplom,“ odpovedal mladík. „A potom?“ pýtal sa ďalej Filip. „Potom budem slávny advokát, budem riešiť ťažké spory, dosiahnem vysoký úrad a získam si veľký majetok.“ „A potom?“ pýtal sa Filip. „Potom?“ usmial sa mladík. „Ožením sa a budem pohodlne a bezstarostne žiť až do svojej staroby.“ „A potom?“ pýtal sa Filip. A keď mladík prekvapený touto otázkou neodpovedal, Filip namiesto neho sám dodal: „Potom umrieš! A čo potom?“ Mladík zvažnel, zvesil hlavu, zanechal štúdium, vstúpil do kláštora a zomrel ako svätý.

SV. URBAN

lých hriešnikov a privádzal ich k pokániu. Svojou veselosťou

SV. URBAN

* v 2. storočí † 25. (19.?) 5. v r. 230

Patrón: vinárov, vinohradníkov a debnárov, proti mrazu, búrke a blesku, proti opilstvu.

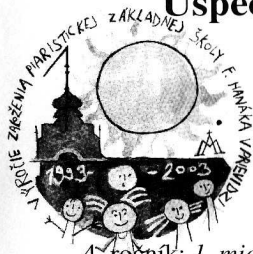
Stará ľudová modlitba:

Svätý Urbanko,
daj nám hrozienko.
Keď aj kyslé bude,
len nech veľa bude.

Z knihy Rok se svätými
spracovala M. Melicherčíková

Úspechy našich detí v okresných súťažiach

ROZPRÁVKOVÉ VRETIENKO

3. miesto: *Betka Kiššová, 4. A*

MATEMATICKÁ PYTAGORIÁDA

3. ročník:

4. miesto: *Marek Kopanický, 3. B*

12. miesto: *Barbora Haruštíaková, 3. A*

4. ročník: 1. miesto: *Barbora Sýkorová, 4. A*, 7. miesto: *Romana Hofmanová, 4. A*

HVIEZDOSLAVOV KUBÍN

Poézia: 1. miesto: *Zuzka Henčelová, 4. B* Próza: 3. miesto: *Lucka Sekerová, 4. A*

V okresných kolách speváckych súťaží nás budú reprezentovať:

1. kategória:

Mária Papáneková, 3. B

2. kategória:

Zuzka Henčelová, 4. B

SLÁVIK SLOVENSKA

Adam Belovič, 2. B

Gabika Poliaková, 4. A

3. Kategória: *Miška Oršulová, 7. A*

PRE TEBA SPIEVAM, PANE

Všetkým blahoželáme a prajeme veľa ďalších úspechov.

Desaťročný človek má už krásne vyvinutú osobnosť, svoje zaužívané zvyky a prvé úspechy i sklamanie za sebou. Aj naša piaristická škola už prešla viacerými obdobiami vývoja. Ľudia sa tu navzájom obohacujú, rozširujú si svoje obzory a vedomosti v duchu piaristického kréda: **Zbožnosť a veda.**

Začínali sme s dvomi prvými triedami a dvomi druhými triedami - spolu 85 detí,

ktoré spolu s rodičmi zapálené budovali túto školu, neskôr gymnázium a pokračuje to i naďalej. Dnes je z priestorového hľadiska škola naplnená, máme 313 žiakov. Pracuje tu 20 učiteľov, 4 vychovávateľky, 6 nepedagogických pracovníkov a 4 zamestnanci na dohodu. Škola sa stále mení, s ňou i zamestnanci. Pracovalo tu spolu 43 učiteľov na zmluvu a 19 externe na dohodu, k tomu 16 prevádzkových zamestnancov.

Pane Ježišu, prosíme Ťa, obdarúvaj na príhovor sv. Jozefa Kalazanského našich žiakov, zamestnancov, rodičov a priateľov školy svojou nekončnou milosťou a láskou. Daj, Pane, našej škole Ducha Svätého, aby posväcoval každý jej kút a tak sa napĺňali slová:

Naša škola je náš dom, oáza pokoja.

Veriaci novinári jubilujú

V slnečnej Trusalovej, blízko Martina sa počas víkendu 29. a 30.3. 2002 stretli katolícki žurnalisti, členovia združenia Network Slovakia na svojom valnom zhromaždení. Network je mládežníckou vetvou Medzinárodnej únie katolíckej tlače UCIP, sídliacej v Ženeve. Prvým predsedom združenia bol Rastislav Hamráček, po ňom bol zvolený Michal Dyttert a teraz je ňou Terézia Kolková. Jedným z hlavných iniciátorov založenia tohto združenia na Slovensku je Mgr. Anna Kolková, ktorú sme poprosili o rozhovor.

Pani Kolková, ste iniciátorkou vzniku združenia Network Slovakia. Priblížte nám kedy, kde, ako a prečo vzniklo?

V roku 1995 som sa úplnou náhodou, ako záskok za delegáta, dostala na svetový kongres katolíckych žurnalistov, ktorý sa konal v Grazi v Rakúsku. To stretnutie žurnalistov bolo pre mňa objavenie novej dimenzie života. Bolo to niečo úžasné - zažiť ľudí z celého sveta, ich nadšenie a angažovanosť pre šírenie evanjelia cez periodickú tlač. Už tam sa vo mne zrodila myšlienka, že aj na Slovensku by sa mali spojiť angažovaní katolícki žurnalisti a vytvoriť spoločenstvo, ktoré by zároveň bolo súčasťou celosvetovej rodiny katolíckych žurnalistov. Až o rok neskôr, kedy som sa zúčastnila európskeho kongresu katolíckych žurnalistov v Bledě v Slovinsku, som vedela, ako na to. Ohlas a záujem som však našla len u mladých, tak som zorganizovala prvé stretnutie mladých katolíckych žurnalistov vo februári v roku 1997 v Bratislave, kde sme si definovali naše požiadavky a ciele. Tak sa v septembri 1997 uskutočnil prvý vzdelávací seminár pre žurnalistov, ktorí pracovali v redakciách rôznych periodík na celom Slovensku a čo mali všetci spoločné bolo to, že ani jeden z nich nemal vyštudovanú žurnalistiku. A to je zmysel Networku dodnes: pomáhať odborným vzdelávaním žurnalistom – amatérom, lepšie povedané,

nadšencom - zvyšovať obsahovú, štylistickú i grafickú úroveň miestnych farských listov a regionálnych novín. V roku 1998 sa uskutočnil ďalší seminár, kde sa konštituovali orgány Networku a bol oficiálne zaregistrovaný ako občianske združenie pod názvom Network Slovakia s podnázvom: Spoločenstvo mladých katolíckych pracovníkov aktívnych v médiách. Odvtedy táto organizácia pracuje pod vedením mladých, už odborne erudovaných žurnalistov. Každoročne sa jeho členovia stretávajú na jarnom zasadnutí a na letnom vzdelávacom seminári.

Na dnešnom valnom zhromaždení sa kládol dôraz na farské časopisy a ich úroveň; aký význam majú farské časopisy?

Farské časopisy majú nesmierny význam. Každého človeka vždy najviac zaujíma to, čo sa odohráva v jeho bezprostrednej blízkosti. Existujú síce Katolícke noviny,

ale je nemožné, aby mapovali celý náboženský život na celom Slovensku a v každej obci. A tak sú farské listy bezprostredným a fundovaným zdrojom každej farnosti, ktorej správca podporuje a schvaľuje vydávanie miestneho katolíckeho periodika. Nie zanedbateľný význam má i to, že skupina ľudí, ktorí tvoria farské listy, sú aj ľudia, ktorí sú ochotní a schopní pomáhať pri rôznych miestnych náboženských a kultúrnych podujatiach. Tí, ktorých osobne cez Network Slovakia poznám, sú skutočne krásni mladí ľudia! Pracujú bezplatne, väčšinou na svojich počítačoch vo svojich domovoch - ako sa hovorí na „kolene“ a ich jedinou odmenou je, že sa im číslo vydarí, že ich miestny kňaz pochváli a farníci sú spokojní.

Pani Kolková, aké je prepojenie novinárčiny a kníh vo vašom živote profesionálky, ženy a matky?

V podstate nie som žurnalistkou, ale vydavateľkou. Tou som sa stala hneď po zmene politického režimu na sklonku roku 1989, kedy bolo založené vydavateľstvo LÚČ, v ktorom pracujem dodnes a viem tam redakciu. Práca je pre mňa záľubou, lebo knihy sú pre mňa zo všetkých neživých predmetov najväčšou hodnotou. Písané slovo zabezpečilo, že sa zachovala história, že sa zachovala pamäť ľudstva. Vďaka knihám sa môžu ľudia vzdelávať, môžu sa dozvedieť viac-menej všetko, o čo majú záujem. Kniha vie ale aj pohľadiť dušu a potešiť srdce; prosto - v knihách nájdeme všetko.

Aký má význam kniha pre ženu? Tu by som medzi mužom a ženou nerobila rozdiel, obom sa ponúka rovnako a pre oboch má rovnaký význam. Mám však

ten dojem, keď sledujem už dlhé roky svoje okolie, že ženy čítajú v priemere oveľa viac ako muži.

Dozvedela som sa, že Vaše deti, dnes už dospelé, nepozerajú televíziu, prezradíte nám svoj návod?

Pravdu povediac, systematicky sme na tom s manželom pracovali. Povedané veľmi jednoducho - sami sme nesledovali veľa programov v TV, len vybrané. Za čias komunizmu skoro nič a po roku 1989 väčšinou len spravodajstvo a publicistiku. Roky nám „napomáhal“ k tomu zlý televízny signál, takže sme „chytli“ len STV1 a úmyselne sme za celý ten čas, pokým boli deti malé, nekúpili kvalitnú anténu. Deťom sme veľmi veľa čítali a zhovárali sme sa s nimi. Pri každom sviatku bola darom kniha a to zachováame až dodnes, hoci sú už traja z nich dospelí. Spolu sme budovali domácu knižnicu a učili sme ich s knihami dôstojne zaobchádzať.

Keď sú deti malé, myslím si, že všetko je vec disciplíny a pevnej vôle rodičov. Mnohí z nich neskôr tvrdia, že svoje ratolesti nevedia od obrazovky odtrhnúť a že nevedia, čo s tým majú robiť. Prečo ich však kedysi na začiatku ich vnímania k obrazovkám permanentne privádzali?

Blíži sa Deň matiek. Čo by ste popriali všetkým mamám?

Každá dobrá mama je len vtedy šťastná, keď vidí svoje deti šťastné, a tak želim všetkým mamám v Prievidzi, na Slovensku, ale i na celom svete, aby ich deti boli dobré, aby mali v srdci lásku k Bohu i k ľuďom, aby netrpeli hladom a základnou hmotnou núdzou a aby boli zdravé.

Pripravila Anka G. Vavrová

Foto archív

SVÄTÁ OMŠA

VI. Záverečné obrady

Mali sme možnosť prehliť svoje stretnutie s Bohom práve vo sv. omši. Omša je úžasný dar, v ktorom máme možnosť stretnúť sa so živým Kristom. II. vatikánsky koncil hovorí: „Matka Cirkev si veľmi praje, aby boli všetci veriaci vedomí k plnej uvedomelej a k aktívnej účasti na liturgických úkonoch, ako ich vyžaduje samotná povaha liturgie.“ K tomu sú oprávnení a zaviazaní práve všetci pokrstení. Omša je prvý zdroj, z ktorého majú všetci veriaci čerpať skutočne kresťanského ducha.

Vo sv. omši je jedna príprava za druhou. Nič dôležité sa bez prípravy nekoná. Možno práve preto nevieme správne oslavovať a sláviť, lebo žijeme príliš rýchlo, na nič sa nepripravujeme. A tak nemáme ani zážitok slávnosti. Záverečné obrady omše nám hovoria o jednej veľkej pravde, že celá omša je prípravou na všedný kresťanský život.

Istý karmelitán dával ľuďom otázku: „Čo je v kostole najdôležitejšie?“ Keby sme chceli správne liturgicky odpovedať, povedali by sme, že oltár. Karmelitán dal ľuďom niekoľko možností. Sú to lavice, sédes, ambona, svätostánok, oltár, chór, loď. Páter karmelitán v súkromnom výklade hovorí, že najdôležitejšími sú dve re, lebo by sme sa do chrámu nedostali a nemohli by sme ani odísť von. Aby sme to, čo tu načerpáme, vonku mohli rozdávať. Kresťania majú byť soľou zeme, svetlom svetla, kvasom. Teda nezatvárať sa. My nemáme Krista opustiť, ale máme s Kristom odchádzať. Záverečné obrady sú prípravou na všedný kresťanský život.

Farnosť je predovšetkým Božia rodina. Je to spoločenstvo schopné sláviť na čele

s kňazom Eucharistiou. Má to byť spoločenstvo tých, ktorí o túto konkrétnu miestnu Cirkev majú úprimný záujem. Z tohoto pohľadu nemusia záverečné oznamy, ktoré sú na konci sv. omše byť formalitou, ale môžu sa stať konkrétnou výzvou, aby každý vedel, čo treba robiť. Majú sa stručne a jasne objasniť dôležité veci. Výzdoba kostola, opravy, starostlivosť o nemocných a chudobných, vyučovanie katechéz. To všetko nie je len starosťou kňaza, ale všetkých veriacich. Každý sa má zapojiť podľa svojich schopností a možností.

Na záver sa môže pripomenúť jedna najdôležitejšia myšlienka z čítaní, alebo z homílie. Božie slovo sa má pre nás stať melódiou, ku ktorej sa budeme v ten deň alebo celý týždeň obracať. Preto to má byť veľmi stručné, aby sme si to dokázali zapamätať.

Na konci omše kňaz dáva požehnanie jednoduché, alebo slávnostné (trojité). A na záver je kríž a Amen. Kríž naznačuje, že naša spása je dielo celej najsvätejšej Trojice. Kto má vieru, cení si požehnanie. Nežehná nám kňaz, ale žehná Boh a to preto, aby sme sa stali nositeľmi jeho lásky. Právo žehnať má každý jeden z nás. (Rodičia žehnajú svoje deti. Roľník žehná pole, aby prinieslo úrodu ...) Žehnanie je dobročinenie, vyprovodenie dobra.

Diakon alebo kňaz prepúšťa po skončení sv. omše ľud. Mnohé národy to majú preložené rozlične.

Latinčina: *Itte misa est.* - Chod'te, je omša.

Poliaci: Chod'te, obeta je skončená.

Francúzi: Chod'te v Kristovom pokoji.

Češi: Jdete ve jménu Páně.

Slováci: Id'te v mene Božom.

Najkrajší a najvýstižnejší preklad majú Angličania: Chod'te, ste poslaní. Každý z nás, by mal prijať toto misijné poslanie. Každý z nás by sa mal stať po omši misionárom.

Dôležitý je život z viery. Keď sa doma po omši cítia všetci ešte lepšie. To je najkrajšie svedectvo o tom, kde sme boli a komu sme uverili. Čo pre nás omša znamená, môžeme vidieť doma po omši. Či doma budeme mať len bufet a stretneme sa pri obede v teplákoch, alebo sa necháme inšpirovať, aby sa zišla celá rodina pri stole a omša mohla pokračovať pri neďelnom obednom stole, ktorý je tiež stretnutím s Kristom uprostred nás. Zbožnosť to nie je niečo, čo patrí iba do kostola alebo iba pre chvíľe našich modlitieb, je to vnútorný vzťah k Bohu. Neoddeľujeme zbožnosť a život. Tak ako

sa niekto modlí, tak žije. A ako niekto žije, tak sa modlí. Osou náboženského života je Ježiš Kristus. A osou stretnutia s Ježišom Kristom je sv. omša. Omša by mala byť centrom nášho všedného pracovného života. Kto si to uvedomí, prežíva omšu ako milosť.

Posledné slovo, ktoré na omši zaznie je: Bohu vďaka. Sv. omša, zvlášť v nedeľe, je dar, je milosť. Bude pekné, keď príde koniec nášho života a my pri pohľade na všetko čo sme prežili (utrpenie, pokušenie, dobro, zlo), budeme môcť, ako na konci celoživotnej omše povedať: „BOHU VĎAKA.“ To bude najkrajším zakončením pozemského života a krásnym vstupom do života večného.

Podľa liturgických podkladov upravil a spracoval: Maroš Milo

Modlitba matky

Ďakujem Ti, Pane,
za krásnu nevinnosť očí môjho dieťaťa,
za vrúcnosť jeho objatia,
za jeho džavot, snahu hovoriť,
za milé pokusy sadáť si a chodiť.

Ďakujem Ti, Pane,
za jeho schopnosť všetkých rozosmiať,
vyvolať radosť, srdce rozohriať,
oblažiť dušu, zahnať slzy, plač,
srdce a myseľ vrátiť
do krásnych detských čias.

Ďakujem Ti, Pane,
že si mi ho dal.
Ďakujem Ti, Pane
za tento vzácny dar,
ďakujem Ti,
ďakujem,
miliónkrát ďakujem!

E. M.

Je kniha najlepším priateľom človeka?

Jedného dňa sa pri mne pristavil kamarát a keď ma videl, ako som začítaný do knihy, opýtal sa ma: „Na čo to čítaš, veď to nie je povinné. Čo ti to dáva? Prestaň s tým, je to blbosť.“

Donútil ma zamyslieť sa nad tým, prečo niektorých ľudí nebaví čítanie. Kedysi boli predsa knižky veľmi populárne. Pravdaže sú aj dnes, ale omnoho menej. Čo sa stalo? Prečo ich čítajú niektorí len z povinnosti? Asi to bude tým, že dnes je veľmi populárna televízia, počítač atď. Mnohým nahradili tieto technické výmogenosti knihy.

Je to však kvalitná náhrada? Podľa môjho názoru určite nie. Pozrime sa na to na príklade z hľadiska zábavy. Vo filmoch sa dá zachytiť len nepatrná časť toho, čo môže byť napísané v knihe. Všetko je obmedzené možnosťami techniky, zatiaľ čo pri čítaní knihy sme obmedzení iba vlastnou fantáziou. Keď sa na to pozerám z hľadiska vzdelávania, myslím si, že knižka je lepší prostriedok na vzdelávanie. Pretože, keď človek pozerá aj na pohybujúce obrazce, aj počúva výklad, nie vždy vníma obidve veci naplno a niečo z toho len povrchne. Zatiaľ, čo pri čítaní, nás môže rozptyľovať okolie, ale vôľou sa môžeme plne sústrediť na danú problematiku.

Myslím si, že niektorí nečítajú knihy aj pre to, že si neuvedomujú možnosti, ktoré nám kniha dáva. Napríklad zažívať nespočetné dobrodružstvá s obľúbenými hrdinami, putovať po ďalekých krajinách, objavovať tajomstvá vesmíru, zahrať sa na detektíva a ďalšie nádherné veci. Stačí k tomu len trochu fantázie a trpezlivosti pri čítaní. A samozrejme tá najpodstatnejšia vec - dobrá kniha v ruke.

Čo je to dobrá kniha? Nuž to je veľmi ťažká otázka. To závisí od našich záujmov. Pre jedného môže byť veľmi pútavá napríklad sci-fi poviedka, a iný nad ňou len pokrčí nosom a nechápe, čo je na tom dobré.

Každý má svoj názor na dobrú knihu. Preto si myslím, že odpovedať na otázku: „Vieš o niečom dobrom čo by som si mohol prečítať?“ nemusí byť vždy jednoduchá, pretože to, čo je dobré pre nás, nemusí byť dobré pre druhého. Ale skúsme si nechať navzájom poradiť.

Tak a teraz neváhaj a nájdi si aj ty nejakú dobrú knihu a pusť sa do čítania. Uvidíš, že to má zmysel. Prajem príjemné blúdenie po neznámych krajinách, alebo skoré odhalenie zločinca, rýchly návrat z nebezpečnej misie....

Gr.

USTANOVENIE ĎALŠÍCH LEKTOROV A MIMORIADNEHO ROZDÁVATEĽA SV. PRIJÍMANIA

V zmysle can. 230 § 2 CIC poveril Mons. ThDr. Tomáš Galis, generálny vikár:
Ing. Stanislava Škodu službou lektora a žalmistu vo farnosti Prievidza.
Pani **Jaroslavu Ugróczyovú** službou lektora vo farnosti Prievidza.
Službou lektora poveril i **Bohumila Svítka**, ktorému v zmysle can. 910 § 2 CIC udelil aj Dekrét pre mimoriadneho podávateľa svätého prijímania v rámci svätej omše vo farnosti Prievidza.
Všetky poverenia a dekréty sú s platnosťou do 31.12. 2004.

Vyznanie viery

Na základe uznesenia Konferencie biskupov Slovenska z 18.3. 2003 treba hovoriť:

- v Apoštolskom vyznaní viery
„vystúpil na nebesia“ a „verím v svätú Cirkev katolícku“
- v Nicejsko-carhradskom vyznaní viery
„vystúpil do neba“ a „verím v jednu, svätú, katolícku a apoštolskú Cirkev“

Ruženec svetla

Prosby k preddesiatku (spoločné pre kratšiu aj dlhšiu verziu)

- a) Ježiš, ktorý nech je svetlom nášho života
- b) Ježiš, ktorý nech nás uzdravuje milosrdnou láskou
- c) Ježiš, ktorý nech nás vezme k sebe do večnej slávy

Dlhšia verzia tajomstiev:

1. Ježiš, ktorý bol pokrstený v Jordáne a začal svoje verejné účinkovanie
2. Ježiš, ktorý zázrakom v Káne Galilejskej otvoril srdcia učeníkov pre vieru
3. Ježiš, ktorý ohlasoval Božie kráľovstvo a vyzýval ľud na pokánie
4. Ježiš, ktorý sa ukázal v Božskej sláve na Hore premenenia
5. Ježiš, ktorý nám dal seba za pokrm a nápoj v Oltárnej sviatosti

Kratšia verzia tajomstiev:

1. Ježiš, ktorý bol pokrstený v Jordáne
2. Ježiš, ktorý zjavil seba samého na svadbe v Káne
3. Ježiš, ktorý ohlasoval Božie kráľovstvo a pokánie
4. Ježiš, ktorý sa premenil na hore Tábor
5. Ježiš, ktorý ustanovil Oltárnu sviatosť

Ján Bednár, dekan

ZAUJÍMAVÉ KNIHY Z PREDAJNE

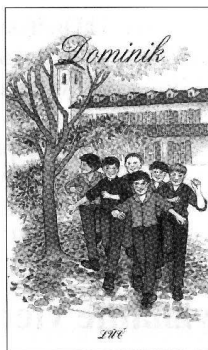
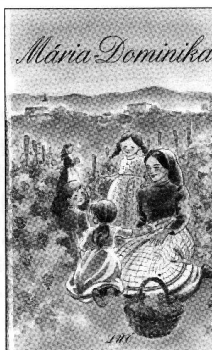

LÚČ

Nám. slobody 19, 971 01 Prievidza (t.č. 542 19 98)

Otvorené: 8:00 - 18:00

NOVINKY

Skauti žijú v Božej radosti.

V sobotu 5. apríla 2003 sa 14. zbor Watomika zúčastnil skautskej krížovej cesty v Bojniciach. Už na stanici nás privítala chumelica, ktorá nás samozrejme neodradila a hoci tohtoročnú kalváriu sme vyzdobili dáždňikmi, prešli sme ju so spevom. Vo chvíľach ticha pri jednotlivých zastaveniach mal každý možnosť zamyslieť sa nad súvislosťami utrpenia Pána Ježiša s našimi životmi. Na vrchole mal každý, kto potreboval možnosť prijať sviatosť zmierenia. Potom sme sa zúčastnili sv. omše, ktorú nám slúžil P. Vojtech Dávid, SchP.

Po nej sa niektorí rozišli domov, alebo venovali hram. Aj napriek zlému počasiu sme z krížovej cesty odchádzali s dobrým pocitom v srdci a už sa tešíme na tú ďalšiu.

V Piaristickom kostole sa 24. apríla 2003 konala už tradičná svätá omša na sviatok sv. Juraja, ktorý je patrónom všetkých skautov. Slúžil ju dp. dekan Havlík z Bojníc a zúčastnili sa na nej zástupcovia všetkých oddielov nášho zboru. Na oslavu Pána Boha sme prispeli piesňami a vďakou v srdci. Svätý Juraj, oroduj za nás!

BARTOLOMEJ – časopis prievidzskej farnosti s cirkevným schválením BÚ v B.B. č. 1127/98

Vydáva: Rímskokatolícky farský úrad v Prievidzi. Vychádza raz mesačne. Adresa: Redakcia Bartolomej, Mariánska 4, 971 01 Prievidza, t. č.: 046 / 542 28 01. Teologický poradca: Mgr. Ján Bednár, dekan. Zodpovedná redaktorka a grafické spracovanie: Mária Melicherčíková, e - mail: mariamm@pobox.sk. Redaktori: Ing. B. Bullo., A. Gálová, B. Svitok, J. Balážová, MUDr. V. Rumanová, A. Karaková, Alojz a Karol Vičkoví, M. Melicherčíková ml., J. Bullo st. Náklady na tlač: cca 8,- SK. Tlač: PATRIA I., spol. s r. o. Prievidza. Tlač registrovaná Okresným úradom v Prievidzi pod č. MT 1/1994. Redakcia si vyhradzuje právo výberu a úpravy príspevkov. Nevyžiadané rukopisy nevraciam.

Loretánske litánie

(schválil pápež Sixtus V. roku 1587)

Pane, zmiluj sa.
Kriste, zmiluj sa.
Pane, zmiluj sa.

Pane, zmiluj sa.
Kriste, zmiluj sa.
Pane, zmiluj sa.

Otec na nebesiach, Bože,
Syn, Vykupiteľ sveta, Bože,
Duch Svätý, Bože,
Svätá Trojica, jeden Boh,

zmiluj sa nad nami.
zmiluj sa nad nami.
zmiluj sa nad nami.
zmiluj sa nad nami.

Svätá Mária, oroduj za nás
Svätá Božia Rodička,
Svätá Panna panien,
Matka Kristova,
Matka Cirkvi,
Matka Božej milosti,
Matka najčistejšia,
Matka najnevinnejšia,
Matka panenská,
Matka nepoškvrnená,
Matka hodna lásky,
Matka obdivuhodná,
Matka dobrej rady,
Matka Stvoriteľa,
Matka Spasiteľa,
Panna najmúdrejšia,
Panna hodna úcty,
Panna hodna chvály,
Panna mocná,
Panna dobrotivá,
Panna verná,
Zrkadlo spravodlivosti,
Sídlo múdrosti,
Príčina našej radosti,
Príbytok Ducha Svätého,
Príbytok hoden cti,

Vznešený príbytok nábožnosti,
Ruža tajomná,
Veža Dávidovho mesta,
Veža zo slonovej kosti,
Dom zlatý,
Archa zmluvy,
Brána do neba,
Hviezda ranná,
Uzdravenie chorých,
Útočisko hriešnikov,
Útecha zarmútených,
Pomocnica kresťanov,
Kráľovná anjelov,
Kráľovná patriarchov,
Kráľovná prorokov,
Kráľovná apoštolov,
Kráľovná mučeníkov,
Kráľovná vyznávačov,
Kráľovná panien,
Kráľovná všetkých svätých,
Kráľovná počatá bez poškvrny
dedičného hriechu,
Kráľovná nanebovzatá,
Kráľovná posvätného ruženca,
Kráľovná rodiny,
Kráľovná pokoja.

Baránok Boží, ty snímaš hriechy sveta, zľutuj sa nad nami, Pane.
Baránok Boží, ty snímaš hriechy sveta, vyslyš nás, Pane.
Baránok Boží, ty snímaš hriechy sveta, zmiluj sa nad nami.

V. Oroduj za nás, svätá Božia Rodička.

R. Aby sme sa stali hodní Kristových prisľúbení.

Modlime sa. Pane a Bože náš, dopraj nám tešiť sa zo stáleho zdravia tela i duše a na mocný príhovor Preblahoslavenej Panny Márie ochraňuj nás v ťažkostiach tohto života a prived' nás do večnej radosti. Skrze Krista, nášho Pána.

R. Amen

Pod tvoju ochranu sa utiekame, svätá Božia Rodička. Neodvracaj zrak od našich prosieb, pomôž nám v núdzi a z každého nebezpečenstva nás vyslobod', ty, Panna slávna a požehnaná. Amen.

Spomeň si,
svätá Panna Mária,
že nikdy nebolo počuť,
žeby bol niekto opustený,
kto sa utiekal pod tvoju ochranu,
teba prosil o pomoc a žiadal o tvoje orodovanie.
Povzbudený touto dôverou
aj ja sa utiekam k tebe,
Matka, Panna panien;
k tebe prichádzam,
pred tebou stojím ako úbohý
a kajúci hriešnik. Matka
večného Slova, neodmietni moje slová,
ale ma milostivo vypočuj
a vyslyš. Amen.

